

اقدامات می تواند اثربخش باشد و از سوی دیگر اینکه چه نوع اقدامی به انشقاق اجتماعی و تقابل اجتماعی نمی انجامد. اگر حضور مردم همزمان با اقدامات فراگیر و متنوع باشد، یعنی هم تنوع در اقدام و هم تنوع در اقدام کننده، کمک می کند این انشقاق طبیعتاً اتفاق نیفتد. ■ این حضور و دخالت مردم که شما بر آن تأکید دارید، چه بایسته های دارد؟ این سوال از این جهت دارای اهمیت است که گاهی اوقات شاهد برخورد زشت بعضی مردم دغدغه مند با دختران و خانم های بی حجاب هستیم. بله! نکته بعدی که کمک می کند به اینکه این حالت اتفاق نیفتد این است که مهم ترین عامل در ایجاد یا عدم ایجاد انشقاق، گسست یا عدم گسست روحی و عاطفی بین طرفینی است که با هم مواجه می شوند. جامعه متدینان باید توجه کنند و با این پیش فرض و اعتقاد به غالب کسانی که با این ناهنجاری روبه رو شدند نگاه کنند که اینها اولاً شهروند این جامعه هستند، ثانیاً لزوماً ضدانقلاب و ضدحاکمیت نیستند، ثالثاً چه بسا از یک جایی فشاری به اینها آمد و به عبارتی ناراضیانی در اینها شکل گرفته، رابعاً یک ناآگاهی و جهل خانوادگی یا فردی گریبانگیر این افراد شده که اگر آگاهی اتفاق بیفتد چه بسا در رفتار خود تجدیدنظر کنند، خامساً اینکه نباید انتظار داشت، افراد یکباره متحول شوند، سادساً اینکه نباید شخصیت افراد ولو از نظر ما مورد قبول نباشند، تحقیر شود. هیچ انسانی تحقیر را بر نمی تابد و باید این توجه و تذکر توأم با حفظ تکریم طرف مقابل باشد و احساس کند که برای شخصیت پیدا کردن او و حفظ کرامت او است که تذکر داده می شود. مواردی از این دست برای مردم متدینی که احساس مسؤلیت می کنند و باید کنند و وارد صحنه می شوند، کمک می کند که نه تنها باعث انشقاق نشوند، بلکه همدلی را در جامعه افزایش دهند. باید یک نقطه اتصال و اشتراک در عاطفه و احساس با طرف مقابل پیدا کنیم و آن را وسیله ارتباط گیری خوشایند برای طرف مقابل قرار دهیم و از این طریق هم اثری که باید در امر به معروف گذاشته شود را شاهد باشیم و هم اینکه طرف مقابل از رده نشود. بنابراین به نظر من مجموعه مسائل که کمک می کند در اینکه مردم حضور پیدا کنند. مردم باید کیفیت حضور خود را بشناسند و بدانند که از نظر قانونگذار وظیفه هر برخورد عملی با عامه مردم نیست اما تذکر لسانی وظیفه مردم است. اینکه تذکر لسانی با چه کیفیت و ادبیاتی باشد و در چه موقعیتی باشد، باید یاد بگیریم و از سوی دیگر باید جرات دهیم به افراد و آمادگی دهیم برای اینکه این حضور و مشارکت را به نوعی احساس کنند. باید اولویت گذاری داشته باشیم و به نظر من اولویت اول را باید به نفع نوجوان داد و آنها را که اثرپذیرتر هستند و دل صاف تری دارند و آمادگی پذیرش بیشتری دارند، حتماً در آنها این رفتار با لجاجت توأم نشده و به همین خاطر این باعث شده که دامنه این شکاف احتمالی کاسته شود. در هر صورت مسؤولان و همه افرادی که از تربیون ها به نوعی می توانند در این مسأله تأثیرگذار باشند، حتی جریان های سیاسی مختلف که می توانند در جریان های سیاسی سابقه داشتند، باید بدانند این مسأله فراتر از رقابت سیاسی است و اگر این مسأله راه به یک جناح بندی سیاسی تبدیل کند اتفاق ناخوشایندی می افتد. مناسقات این اشتباه را برخی در جریان حوادث سال گذشته انجام دادند و فکر کردند زمینه خوبی است برای اینکه با برخی افراد رقیب خود که دارای مسؤلیت بالفعلی در صحنه های مختلف هستند، تسویه حساب کنند و نقطه ضعفی از اینها را برجسته کرده باشند؛ دیدیم تبعات آن چه نتایجی را به ارمان آورد که دشمن طمع کرد و سرمایه گذاری مستقیمی در این ماجرا انجام داد.

باید سوار کنیم که این مسأله سیاسی نیست و نماد جنگ ترکیبی دشمن است و باید برای وحدت و اتحاد ملی، وحشت در اقدام و انسجام را در اولویت قرار دهیم.

گفت و گو «وطن امروز» با دکتر علیرضا پیروزمند درباره بایسته های تحقق وحدت ملی و جلوگیری از شکاف اجتماعی

زیر یک پرچم

است اما پدیده بدجبابی صرفاً یک پدیده فرهنگی نیست؛ همچنان که پدیده فرهنگی است، پدیده اجتماعی، سیاسی و اقتصادی نیز هست، یعنی در حقیقت باید این مسأله را نماد جنگ ترکیبی دشمن قلمداد کنیم. به دلیل اینکه دشمن تلاش دارد بدبوششی را به عنوان نمادی برای شورش سیاسی علیه حاکمیت و نوعی ابراز ناراضیاتی نسبت به وضعیت حاکمیت در بیاورد و از این ابزار به نوعی برای تضعیف سیاسی نظام استفاده کند. مسأله اقتصادی است به دلیل اینکه دشمن می خواهد مردم ناراضیاتی اقتصادی شان را از این طریق ابراز کنند. فرهنگی است به دلیل اینکه می خواهند بگویند ما نهنجاری و الگوهای رسمی نظام را در مسأله پوشش و سبک زندگی و ارتباطات و معاشرت اجتماعی بر نمی تائیم و به این جهت می خواهیم مسأله را به این کیفیت تبدیل کنیم. مسأله اجتماعی است به دلیل اینکه سبک زندگی ها متفاوت است. لاجرم مردم با سلاقی و عقاید مختلف در جامعه حضور دارند و در محیط های مختلف کاری و تفریحی و عمومی با این پدیده روبه رو هستند و در نتیجه یک پدیده اجتماعی است. از این طرف مومنان ناراضیاتی دارند و ناخرسند هستند از اینکه این پدیده وجود دارد اما دل شان می خواهد محکوم کنند و از طرف دیگر این برخورد ممکن است به یک درگیری بینجامد که خوشایند طرفین نباشد. این نکته را به این دلیل عرض کردم که اگر ما ماهیت پدیده را درست بشناسیم، آن زمان اقداماتی که در قبال این مسأله انجام می دهیم، اقدامات ترکیبی خواهد بود و باید هم باشد. اگر ما نسبت به یک پدیده ای که ترکیبی است، اقدام یک جانبه انجام دهیم، طبیعی است که چون با ماهیت و واقعیت آن پدیده سازگاری ندارد، باعث حل آن مسأله نمی شود بلکه ممکن است باعث تشدید این ماجرا هم شود. مسأله دوم اینکه هر منکری در جامعه از جمله این موضوع یا منکر اقتصادی و سیاسی، بویژه وقتی شکل عمومی به خود می گیرد یا به سمت عمومی شدن می رود، اگر قاطعانه مردم ابراز ناراضیاتی و انزجارشان از این مسأله وجود نداشته باشد و مشارکت و همکاری شان در کنترل این ماجرا وجود نداشته باشد طبیعی است که نباید انتظار داشت نیروهای انتظامی به سرعت این مسأله را حل و فصل کنند. بنابراین به نظر من این را هم به عنوان یک

وحدت، یکی از ارکان جامعه توحیدی است. انشقاق، چنان مرض خطرناکی برای یک جامعه است که قرآن از آن به عنوان یک عذاب جمعی یاد می کند. وحدت نه یک شعار بلکه یک اصل اساسی است؛ آنگونه که هارون، پیامبر خدا برای حفظ وحدت قوم بنی اسرائیل و جلوگیری از انشقاق داخلی، در برابر گوساله پرستی قوم مشی سکوت و مدارا را پیش گرفت. سنجش واژگان کلیدی منظومه فکری امامین انقلاب بخوبی نشان دهنده این است که حفظ وحدت از اصلی ترین عناصر عقیدتی ساختار انقلاب اسلامی است. بیانات اخیر رهبر حکیم انقلاب نشان می دهد یکی از اصلی ترین عناصری که ایشان در این مختصات تاریخی بر آن تأکید می کنند، عنصر وحدت است. برای نگاه عمیق تر به این موضوع به گفت و گو با حجت الاسلام دکتر علیرضا پیروزمند نشستیم. عضویت در هیات علمی فرهنگستان علوم اسلامی قم و تالیف چندین کتاب و مقاله در حوزه فقه حکومتی در کارنامه علمی حجت الاسلام دکتر علیرضا پیروزمند دیده می شود.

رهبان معظم انقلاب در خطبه های نماز عید فطر فرمودند در شرایط امروز، راهبرد اصلی دشمن ایجاد اختلاف و تنش در بین مردم است و بر لزوم وحدت بین توده های مردم تأکید داشتند. سوال اینجاست که دشمن ایران اسلامی از اختلاف و درگیری در بین مردم چه سودی می برد و چه اهدافی را از این طریق دنبال می کند؟ ابتدا لازم است یک مقدمه عرض کنم. بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، مسأله وحدت به شکل های مختلف مورد تأکید و توصیه امام راحل و رهبری بوده است و رهبران انقلاب به دفعات این مسأله را مورد توجه قرار داده اند. مصادیق عدم وحدت به تناسب حوادث نوپدید می شود. اتفاق می افتد، هر از چندگاهی در یک موضوعی بیشتر مورد توجه قرار می گیرد و زمینه هایی برای آسیب به جامعه ایجاد می کند. طبیعتاً باید این مسأله را همواره مورد توجه قرار داد و تکرار آن به معنای کهنگی این موضوع نیست و تکرار آن تکرار غیر مفیدی نیست. عبارتی موضوع اساساً کهنه شدنی نیست و دلیل آن هم این است که دشمن همچنان امیدوارانه این مسأله را دنبال می کند چون متوجه است که اگر در این جهت موفقیتی حاصل نکند، هر تلاش دیگری بی فایده است. هر چقدر هم فشارهایی را به مردم وارد کند نتیجه بخش نخواهد بود و اگر از این جهت نتواند موفقیتی کسب کند طبیعتاً یک شکاف داخلی در کشور ایجاد می شود. مهم ترین عاملی که ممکن است بقای انقلاب اسلامی را مورد تردید و تهدید قرار دهد این است که آن ساخت درونی و انسجام داخل کشور به هم بریزد. با توجه به این مقدمه، در طول زمان

وحدت ملی، توصیه مکرر امام جامعه

اسلام، درباره نظام، درباره انقلاب، وحدت نظر بین مردم هست؛ نگذاریم این وحدت نظر از بین برود. به اختلافات کمک نکنیم؛ اختلافات قومی، اختلافات مذهبی، تحریک احساسات یک گروهی علیه یک گروه دیگر، هر کس در زمینه خدشه به اتحاد ملت حرکتی انجام بدهد برای دشمن کار کرده، در نقشه دشمن کار کرده، در زمین دشمن بازی کرده؛ این را همه توجه داشته باشند! منبری باشد، مداح باشد، روحانی باشد، دانشگاهی باشد، نویسنده باشد، شاعر باشد؛ هر کسی باشد. دشمن را دست کم نگیریم؛ دشمن هست. ۱۴۰۱/۱۱/۲۲

تذکر بعدی که به نظر من این هم بسیار مهم است، مسأله حفظ وحدت در کشور است. ما عوامل تفرقه را هر چه می توانیم باید کم کنیم. البته اختلاف سلیقه ها وجود دارد، اختلاف نظر ها وجود دارد، اختلاف روش ها و منش ها وجود دارد؛ اینها هست، منتها نباید بگذاریم اینها به جبهه گیری در مقابل یکدیگر بینجامد؛ آن انسجام عمومی مردم با این چیزها نبایستی از بین برود؛ نباید بگذاریم این اختلاف ها اوج پیدا کنند.

البته به طور طبیعی بعضی هستند که می ایستند در مقابل انقلاب و انقلاب چاره ای ندارند که در مقابل آنها بایستد اما اگر بحث بر سر سلاقی، نظر، اختلاف سلیقه، اختلاف دیدگاه هست، اگر این اختلاف ها وجود داشته باشد در جامعه، نباید موجب شود انسجام ملی از بین برود؛ یعنی

تصمیم جمعی برای دفاع از کشور، برای پیشرفت کشور، برای امید بخشیدن به جوان ها در کشور و مانند اینها، باید باقی بماند. این را ما باید همیشه در نظر داشته باشیم که در میان جبهه دشمنی ما در دنیا، دشمنانی هستند که تخصص شان ایجاد اختلاف است؛ تخصص شان «تفرقه بینداز و حکومت کن یا سیادت کن» است؛ این جزو چیزهای قدیمی ای است که مربوط به بعضی از همین هاست؛ اینها بلدند این کار را انجام بدهند و انسان می بیند هر جا توانسته اند، این کار را هم انجام داده اند؛ از جمله اختلاف مذهبی، اختلاف شیعه و سنی؛ نباید بگذاریم این چیزها در کشور رخ بدهد یا اوج پیدا بکنند. خبدا در کشور، شیعه و سنی در کنار هم قرن هاست زندگی کرده اند، سال ها است زندگی کرده اند، مشکلی نداشته اند. ما گاهی اختلاف در بین اقوام داشته ایم، درگیری در بین اقوام مختلف، قومیت های مختلف داشته ایم؛ اما در بین شیعه و سنی درگیری و اختلاف نداشته ایم؛ حالا آنباید یک بهانه ای به وجود بیاید، چنین چیزهایی به وجود بیاید که البته خوشبختانه بحمدالله چنین چیزی پیش نیامده اما نباید بگذاریم پیش بیاید، باید مراقبت بکنیم. حالا این را که یک کسی یک حرف غلطی می زند، یک نفر هم احساس تکلیف می کند در مقابل او، نباید کش داد، نباید ادامه داد، بنابراین باید همه این انسجام را حفظ بکنند. ۱۴۰۱/۱۱/۱۹

ملت عزیزمان انتخابات را نماد وحدت ملی قرار بدهند، نماد دودستگی و نماد تفرقه قرار ندهند، نماد دوقطبی گری قرار ندهند. این تقسیم های غلط «چپ» و «راست» و امثال اینها را کنار بگذارند. آنچه مهم است آینده کشور است، آنچه مهم است آینده نسل ما است، آنچه مهم است نظام باعزت اسلامی در کشور است؛ اینها مهم است، اینها را باید در نظر بگیرند و به معنای واقعی کلمه در کنار هم باشند. البته سلیقه ها مختلف است؛ اختلاف سلیقه هست، اختلاف بینش سیاسی هست، اختلاف قومیت ها هست،

همه با هم دست به دست هم می دهیم، یک حرف می زنیم، یک فریاد می کشیم، یک اقدام می کنیم، یک حرکت انجام می دهیم. ۱۳۹۷/۰۴/۲۲

امروز برنامه دشمن، بعد از تأیید شدن از همه کارهای دیگر، ایجاد شکاف بین مأمور جمهوری اسلامی و ملت عزیز ایران است. این حماقت آنها است؛ نمی دانند که نظام جمهوری اسلامی چیزی جز ملت ایران نیست، اینها قابل جدا شدن نیستند. نظام اسلامی یک نظام بوروکراتیک جدا از مردم نشسته در کاخها و قصرها نیست؛ نظامی است از خود مردم تشکیل یافته، متکی به آحاد مردم و به ایمان مردم و محبت و عواطف مردم است؛ این نظام اسلامی است؛ این را بطور می خواهند از مردم جدا کنند؛ البته ۶ رئیس جمهور دیگر قبل از این شخص هم این تلاش را کردند و همه آنها از میدان خارج شدند و نتوانستند این مقصود شیطانی را انجام بدهند. این فشارهای اقتصادی [آنها] هم که عمدتاً روی مردم فشار می آورد، به خاطر این است که شاید بتوانند

مردم را به ستوه بیاورند، خسته کنند. ما به حول و قوه الهی پیوندمان را روزبه روز با مردم بیشتر و قوی تر خواهیم کرد؛ ما انسجام دشمن شکن خودمان را حفظ می کنیم؛ ما جوانان مومن و پراتگیزه و اهل اقدام را هر روز بیشتر از گذشته به حول و قوه الهی تقویت می کنیم. نسل جوان عبور و برانگیزه کشور بداند که دشمن، با استقلال او دشمن است، با عزت او دشمن است، با پیشرفت او دشمن است، با حضور او در میدان علم و سیاست دشمن است؛ دشمن ملت ایران، به معنای دشمنی با عزت و استقلال و پیشرفت و اعتلای این ملت است. دشمن تا بتواند، مودی گری را رها نخواهد کرد ولی باید این را یقین داشت که از این مودی گری نتیجه ای نخواهد گرفت، به شرط اینکه ملت ایران همچنان که تا امروز به توفیق الهی و به هدایت الهی راه را شناخته اند، از این به بعد هم همین راه را با قدرت ادامه بدهند و آن راه ایستادگی و صبر و تقوا همراه با هوشیاری و تدبیر و انسجام ملی است. ۱۳۹۷/۰۴/۰۹

